

de door hem uitgedachte reddingboot aan de Koning heeft getoond, wordt benaderd. Ook hij is onder de indruk van de scheepsramp bij Huisduinen, maar van mening zijnde dat Rotterdam beter zijn eigen weg kan gaan en '... begrijpende dat zoodanige Maatschappij verenigd met enige achtenswaardige handelaren aan onze Beurs opgericht diende te worden...'14) neemt hij het initiatief tot het oprichten van een maatschappij met dezelfde doelstellingen als die in Amsterdam, zodat op 24 november 1824 in Rotterdam wordt gesticht de Zuid-Hollandsche Maatschappij tot redding van schipbreukelingen, waarvan het eerste bestuur gevormd wordt door de Heren van Hoboken, Smeer, Vink, Veder en Van Houten.

De statutaire doelstelling van de maatschappij was toen zoals heden 'het kostenloos redden van schipbreukelingen aan de kusten van Zuid-Holland en Zeeland en zulks onder aanwending van alle middelen welke daartoe kunnen strekken of daartoe bevorderlijk kunnen zijn'19).

De Nederlandse kustlijn wordt verdeeld, Ter Heide ten zuiden van Scheveningen vormt de grens tussen de 'Noord' en de 'Zuid' waarbij niet vergeten dient te worden dat in die jaren het territorium van de 'Zuid' zich tot Duinkerken uitstrekte, al komt er van het plaatsen van reddingboten langs de latere Belgische kust niet veel terecht.

Ook voor de Rotterdamse reddingmaatschappij is geld nodig, maar uit het gehele land worden tekenen van groot enthousiasme en bijdragen tot steun ontvangen, zodat reeds in mei 1825 een drietal reddingboten langs de kust zijn geplaatst. Een jaar na oprichting zijn dit er zeven.

Ook worden in verschillende kustplaatsen agenten aangesteld teneinde ter plaatse de belangen van de maatschappij waar te nemen en toezicht op de aldaar aanwezige reddingsmiddelen te houden.

Het begin is moeilijk en bepaald niet overal een succes. Op veel plaatsen langs de Zuidhollandse en Zeeuwse kusten en eilanden is in de loop der jaren een reddingboot gestationeerd geweest zonder dat dit het beoogde, blijvende, resultaat had. Soms werden de boten beschadigd, niet of niet goed gerepareerd en bleven dan maar liggen of er was geen goede bemanning beschikbaar, waardoor de boot niet kon varen. In beide gevallen moet het bestuur later soms besluiten het station op te heffen.

Toch zijn een aantal nog heden bestaande stations reeds voor het eerst in die begintijd bezet geworden, zo b.v. Ter Heide en Burghsluis.

Naast het beschikbaar stellen van reddingboten langs de kust wordt